

På tur med barnebarn

Skulle vi få med barnebarn på enda en bobiltur, så hastet det. De eldste var allerede blitt for store. De yngste jentene syntes heldigvis at det virket spennende å bli med oss besteforeldre på tur.

TEKST OG FOTO: TORODD LIE

Første stans var Strandlykkja ved Mjøsa. Der kom mormors ferdigsmurte rundstykker godt med for store og små. På Norges største innsjø glitret solen og Hamar og Mjøsbrua ble passert med god stemning i bilen. Vi fortalte jentene om Domkirkeodden, og tidligere vintres isbroer over innsjøen innen det ble fast bro der Mjøsa er som smalest like vest for Moelv.

Innsjekkingen på Lillehammer camping gikk strøkt, og vi etablerte oss på den reserverte plassen tett på Mjøsa. Etter å ha rigget oss til var det frem med grillen. Deretter ble det kortspill før jentene innen leggetid rundet av dagen med TikTok-dans med venninner via mobilen. Sitteplassen til jentene og bordet ble gjort om til sengebunn for dobbeltseng, mens sitteputer og seterygger ble madrasser. Dermed var jentene sikret en god natts søvn, mens vi beholdt dobbeltsengen bakerst i bobilen. Med denne løsningen hadde alle god tilgang til kjøkken og bad med toalett.

MAIHAUGEN. Neste dag sto Maihaugen på planen. Selv om vi kunne parkert bobilen på utsiden, valgte vi for makelighets skyld å rekvirere en taxi opp bakkene. Siden vi hadde planlagt to overnattinger på Lillehammer, fant vi det mest praktisk å la sengeplassen til jentene være urørt mens vi besøkte Maihaugen. Ved å spise frokost utendørs under markisen sparte vi oss for bryet med å rigge om jentenes seng til spise- og sitteplass.

I dette tilfellet hadde det vært mer praktisk med en senkeseng slik vi hadde i vår første bil – eller en alkove – men det er ikke standard i bobilen som vi kjører nå og som vi for øvrig er godt fornøyde med. Normalt er det kun oss to på tur, og da passer denne halvintegrerte typen helt fint. Når barnebarn har vært med på tur, har det alltid gått greit å re opp en god sengeplass til dem. Enkelte ganger har bobilen sågar fungert som base på fotballturneringer. Da har det oppblåsbare forteltet gitt ekstra plass til både spillere og deres foreldre etter behov.

Vel fremme ved Maihaugen visste ikke Sunniva helt om hun «gadd å tælle rundt og se på døm gamle husa». Denne innstillingen endret seg da hun ble oppmerksom på den omplasserte Garmo stavkirke. En kombinert «postmann» og «omreisende lærer» kunne opplyse jentene om hvorledes det var å gå på omgangsskole i gamle dager. De tittet inn i en av de tidligste skolestuene, og syntes det

KLAR FOR TUR: Klare for tur sitter Julie og Sunniva fastspent på sine plasser i bobilen.

PÅ Plass: Forteltet er kjekt å blåse opp til fotballturneringer, men på Lillehammer-turen gikk vi for en enklere løsning.

ÆRVERDIG: De eldste seksjonene av Garmo stavkirke er fra 1200-tallet. Kirken sto opprinnelig i Lom, ble revet i 1880, men rekonstruert og reist på Maihaugen i 1921.

FOTO: IAN BRODIE

var urettferdig at guttene fikk sitte på vindusrekka mens jentene måtte nøye seg med det beskjedne leselysset som ble dem til del innerst ved veggen.

Etter den informative historietimen fanget et gammelt gårdstun oppmerksomheten. Jentene var høyt og lavt i gamle bryggerhus og stabbur, for ikke å snakke om hvordan luktesansene ble utfordret da de åpnet døra til utedassen, eller da grisene i bingen fattet deres interesse. Fra området med «de gamle husa» var veien kort til dronning Sonjas barndomshjem. I 2016 ble funksivillaen flyttet fra Tuengen allé 1B på Vinderen i Oslo til Maihaugen. Huset ble fraktet på lasteplan i syv deler, og første etasje ble åpnet for publikum på kongeparets gullbryllupsdag den 29. august 2018. Første etasje er tilbakeført til 60-tallet og det var spennende for våre to små prinsesser å kunne se hvordan dronningen hadde bodd og vokst opp.

KARAKTERER. Innen vi kom til Dronningens hus ble vi stanset av en informasjons-hungrig «journalist» som representerte «Lillehammer Tilskuers» 60-tallsutgave. Han lot seg ikke vippe av pinnen da jentene undret på om de ville komme i avisa og om de kunne lese saken på avisens hjemmeside. Om ikke det å ha blitt intervjuet var spennende nok, ble møtet med en «malerinne» i Lillehammers gamle Storgate etter en ispause uansett et høydepunkt. Hun påsto å ha vært til middag hos Sigrid Undset i Bjerkebekk, og fortalte de storøyde jentene om hva hun hadde opplevd i det livlige selskapet hos den nobelprisvinnende forfatterinnen.

Dagen som ble innledet med skepsis til gamle hus, var nå blitt til en opplevelse for jentene våre som frydet seg over de merkelige typene de hadde møtt og alt de fikk se under rundturen på Maihaugen, eller Maishaugen som Sunniva spøkefullt omdøpte den til.

Vel hjemme i bobilen viste Julies skritteller hele 13 800 skritt, men det stanset ikke jentene fra mer lek og en dukkert i Mjøsas 14 graders vann. Kvelden ble rundet av med noen runder yatzy før jentene krøp til sengs mette på inntrykk, med spent forventning om hva Hunderfossen Eventyrpark kunne ha å by på neste dag.

HUNDERFOSSEN. Der var vi på plass i god tid med forhåndsinnkjøpte billetter fra weben. Vel innenfor portene ble jentenes førstevalg Eventyrslottet med spennende tablåer fra Asbjørnsen og Moes eventyr. Like ved lå «Trollfallet» som jentene syntes var så magesugspennende at de gjentok fallet flere ganger, før vi kom oss videre til 4D-filmen «Den lille prinsen». Der ristet stolene, og vi fikk vannsprut i ansiktet mens det følte som at det nærmest bare var å rekke ut hånden »»»

FOTO: JOAKIM MANGEN

TROLLBUNDET: Trollfallet trollbandt våre unge prinsesser.

DRONNINGENS STUE: Tuengen allé, hvor dronning Sonja vokste opp, er flyttet til Maihaugen.

TRIVELIG: Tangenodden camping ligger fint til ved bukten syd for Stange.

UTSENDT REPORTER:

Journalisten fra Lillehammer Tilskuer var stilig kledd i 60-talls mote.

MYE PÅ HJERTET: Malerinnen ville ha jentenes kommentar til bildet hun hadde under arbeide.

og berøre figurene på lerretet. Etter en slik multimedieopplevelse stilte jentene seg i kø for en heseblesende ferd med «Il tempo extra gigante», mens vi som syntes dette var i det dristigste laget betraktet de vågale jentene fra trygg grunn.

Etter en liten bruspause for å fordøye opplevelsene, satte vi kursen mot Vokskabinettet hvor kjente musikere og filmstjerner kunne studeres på nært hold. Så ville Julie prøve seg som gokart-sjåfør. Sunniva hadde dessverre ikke høyden som krevdes, så hun og jeg tilbrakte tid med å studere forskjellige energiformer i Energihuset. Der kjørte vi om kapp med minibiler drevet av solcellepaneler på taket, mens mormor holdt Julie med selskap i gokart-køen. Begge jentene fikk tilfredsstilt konkurranseinstinktet på hvert sitt vis.

I solsteken ble jentene fristet til en dukkert i svømmebassengene. Noe krutt ble brent på rutsjebaner og andre vannleker mens vi med et mer avmålt aktivitetsbehov var «badevakter» med en kaffekopp innen rekkevidde. Det 5000 kvadratmeter store badelandet i Hunderfossen kan skilte med 33 vannleker, men det var tydeligvis ikke nok for jentene som overhodet ikke var forsynte med vann. I stedet bar det videre til rafting der en farkost som sendte oss av sted ned en 500 meter lang og kunstig elv blant strømvirvler og vannsprutende fossefall. Det kom ikke på tale med retur til bobilen før de fikk flere runder i Trollfallet til skrekkblandet fryd.

FULLT MED FOLK. Planen var å etablere oss i bobilhavna på Tjuvholmen i Hamar, men da vi kom dit var det ikke en eneste ledig plass igjen. I sommerkvelden var hele den flotte strandpromenaden fylt med folk, så vi antok at det måtte være et populært arrangement i folkehavet, men vi fikk da et glimt av «Skibladner» ved brygga mens vi sikksakkert oss forbi feststemte folk.

Stort sett alle campinger i Hamars nærhet var fylt til randen, men Tangenodden camping syd for Stange hadde plass. Der etablerte vi oss tett på brygga med utsikt til bukten utenfor. Ganske snart var alt dekket og klart til turens siste kosekveld. Neste dag bar det hjem til foreldre og søsken. Vi kunne se tilbake på noen hyggelige dager med barnebarn på bobiltur. En litt vemodig følelse kom snikende sånn på tappen: Var det siste gang vi fikk med barnebarn på tur? Vi får bare glede oss over minnene og privilegiet ved å ha hatt dem med på tur.

Gjennom årene har vi registrert at flere småbarnsforeldre er på bobiltur med barna, og da er bobilen en fin base for opplevelser med hele familien på tur. Det blir nesten som å bo på hotell, dog med den forskjellen at koffertene ikke må pakkes for å komme videre på turen. Alt har sin faste plass i bobilen, så det er bare å starte neste morgen. ■

ACTION: Il Tempo Extra Gigante har en toppfart på 65 km/t. Litt i overkant for oss eldre.

FOTO: ESPEN HAAKENSTAD